ஆய்த எழுத்து

பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ்

AYIDHA EZHUTHU

AN INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMIL STUDIES - ISSN : 2278 - 7550

ஜெயராஜ் அன்னபாக்கியம் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

(தேசியத் தர மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் முதல் தர நிர்ணயம் பெற்றது)

பெரியகுளம் – 625601, தேனி மாவட்டம்.

முதுகலைத் தமிழ்த்துறை

தேசிய அளவிலான கருத்தரங்கம்

இலக்கியத்தில் சமூகம்

டிசம்பர் – 2019

visit us: www.pallavipathippakam.in
https://ayidhaezhuthu.in

ஆய்த எழுத்து

பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ்

AYIDHA EZHUTHU

INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMIL STUDIES

ISSN : 2278-7550

மலர் : 7 | டிசம்பர் - 2019 | இதழ் : 12

பதிப்பாசிரியர்

நல் நடராசன்

தமிழியல் ஆய்வு மையம், ஈரோடு.

0424-2251545, 94422 51549
97919 51549, 63817 01339

பல்லவி பதிப்பகம்

118, மேட்டூர் சாலை,
கல்யாண் சில்க்ஸ் எதிரில்,
ஈரோடு - 638011.

pallavipublications@gmail.com
ayidhaezhuthu@gmail.com

EDITORIAL BOARD

Dr.C.Thiyagarajan
Tamil University, Thanjavur.
mcthiyagu@gmail.com

Dr.K.Ramesh
Thiruvalluvar University, Vellore.
grameshtu@gmail.com

Dr.B.Sathiyamoorthy
Madurai Kamaraj University, Madurai.
tamilkanikani@gmail.com

Dr.P.Jayakrishnan
Kerala University, Thiruvanandapuram.
pjktamil@gmail.com

Dr.K.Sankaranarayanan
Chennai University, Chennai.
krksankaraatamil@gmail.com

Dr.Alibhava
Bharathidasan University, Trichy.
alibavapkm@gmail.com

Dr.S.Aranganathan
Tamil Nadu Open University, Chennai.
arangantnou@gmail.com

Dr.U.Karuppathevan
Madurai Kamaraj University, Madurai.
ukthevar@gmail.com

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் சி.தியாகராசன்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
mcthiyagu@gmail.com

முனைவர் க.இரமேஷ்
திருவள்ளுவர் பல்கலைக்கழகம், வேலூர்
grameshtu@gmail.com

முனைவர் போ.சத்தியமூர்த்தி
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை
tamilkanikani@gmail.com

முனைவர் ப.ஜெயகிருஷ்ணன்
கேரளா பல்கலைக்கழகம், திருவனந்தபுரம்
pjktamil@gmail.com

முனைவர் கி.சங்கரநாராயணன்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை
krksankaraatamil@gmail.com

முனைவர் உ.அலிபாவா
பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சி
alibavapkm@gmail.com

முனைவர் சு.அரங்கநாதன்
தமிழ்நாடு திறந்தநிலைப் பல்கலைக்கழகம்,சென்னை
arangantnou@gmail.com

முனைவர் உ.கருப்பத்தேவன்
மதுரை காமராஜ் பல்கலைக்கழகம், மதுரை
ukthevar@gmail.com

சங்க கால மக்களின் வாழ்வியல் நெறி

*டே.சோபியா அன்புச் செல்வி, தமிழ்த்துறை, உதவிப்பேராசிரியர், புனித அந்தோணியார் பெண்கள் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, தாமரைப்பாடி, திண்டுக்கல்.

சங்க இலக்கியம் எனப்படுவது தமிழில் பொது ஆண்டுக்கு முற்பட்ட காலப் பகுதியில் எழுதப்பட்ட செவ்வியல் இலக்கியங்கள் ஆகும். சங்க இலக்கியம் 473 புலவர்களால் எழுதப்பட்ட 2381 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. இப்புலவர்களுள் பெண் புலவர்களும் அடங்குவர். சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்களின் அன்றாட வாழ்க்கை நிலைமைகளை எடுத்துக்காட்டுவதாய்ச் சங்க இலக்கியங்கள் உள்ளன. பண்டடைத் தமிழரது காதல், போர், வீரம், ஆட்சி சிறப்பு, வணிகம் போன்ற நடப்புகளைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் மூலம் அறியலாம். சங்ககால வரலாற்றுச் செய்திகளையும், வாழ்வியல் செய்திகளையும் உணர்த்துகிறது.

சங்க காலம் - விளக்கம்

பல்லாயிரம் ஆண்டு காலப் பழமையான இலக்கிய, இலக்கணங்களைக் கொண்ட மொழியாகத் தமிழ்மொழி விளங்குகின்றது. அதனால் அம்மொழி நீண்டகால இலக்கிய வரலாற்றினைக் கொண்டுள்ளது. இதில் முதன்மையான இலக்கிய வரலாற்றுக் காலம் சங்க காலம்.

சங்க இலக்கியங்கள்

சங்க இலக்கியங்கள் எட்டுத்தொகை என்றும் பத்துப்பாட்டு என்றும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏராளமான பாடல்கள் ஓலைச் சுவடிகளில் இருந்து அழிந்து போக, எஞ்சியவற்றை தொகுக்க அக்கால அரசர்களும் புலவர்களும் முனைப்புடன் செயல்பட்டனர். அவ்வாறு தொகுக்கப்பட்ட இலக்கியங்களே சங்க இலக்கியங்கள் ஆகும். சங்க இலக்கியங்களை அகம், புறம் என்று பிரிப்பர். சங்க கால மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்த சீரிய வாழ்க்கை வாழ்ந்ததைச் சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

சங்க கால மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள் :தினசரி ஆடைகள்

"ஆள் பாதி ஆடை பாதி"

"ஆடையில்லா மனிதன் அரை மனிதன்
தோற்றம் தரும் ஏற்றம்"

என்னும் தொடர்கள் ஆடையின் இன்றியமையாமையை விளக்குகின்றன.

தமிழர்கள் பயன்படுத்திய ஆடை, தழை, துகில், கலிங்கம், அறுவை, சிதார், உடுக்கை, கச்சு, தானை, போர்வை, காழகம், வம்பு, மடி, பட்டு, சீரை, படம், படாம், பூங்கரை, நீலம், உத்தரியம், சிதர்வை, சிதவல் போன்ற சொற்களாக உள்ளன.

சிலப்பதிகாரத்தில் 36 ஆடை வகைகள் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது. துணிகள் மிக நுண்ணிய நூலால் நெய்யப்பட்டன. புகையைப் போன்ற ஆடைகளும், பாலாவியைப் போன்ற ஆடைகளும், மூங்கில் உரியைப் போன்றும், பாம்பின் தோலைப் போன்றும் ஆடைகள் நெய்யப்பட்டிருந்தன. வழுக்கிவிழும் வழவழப்பான ஆடைகளும் இருந்தன.

மன்னரும், அவரின் பணியாளர்களும் சட்டைகள் அணிந்தனர். அதற்கு 'கஞ்சுகம்' என்று பெயர். ஆண்கள் வேட்டி அணிந்தனர். வசதி படைத்த சிலர் மேலாடையும் அணிந்தனர். பெண்கள் இடையில் புடவை உடுத்தினர். ஆனால் மார்பகத்தை மறைக்க மலர்களை அணிந்தனர். சந்தனத்தால் தொய்யில் எழுதினர்.

"கோட்டங் கண்ணியும், கொடுந்திரை ஆடையும்
வேட்டது சொல்லி வேந்தனைத் தொடுத்தலும் - புறம்:275

இது வீர மறவன் அணிந்திருந்த ஆடை.

"இழை மருங் கறியா நுழை நூற் கலிங்கம்

எள்ளது சிறப்பின் வெள்ளரைக் கொள்இ" மலை:561-562

பெண்கள் புடவை அணிந்திருந்தனர். பஞ்சாலும், பட்டாலும் ஆக்கப்பட்ட ஆடைகளை நகர மாந்தர்கள் விரும்பி அணிந்தனர். பட்டுப்புடவைகளின் முந்தானையில் குஞ்சம் இருந்தன.

"வில் எறி பஞ்சி – அகம்:133-6

எ.்.குறு பஞ்சி" – நற்றிணை:247:4

என்பதை அறியலாம்.

"கொட்டைக் கரைய பட்டுடை" (பொருநர்:155)

என்னும் பகுதி தெரிவிக்கின்றது.

குறிஞ்சி, முல்லை நிலங்களில் வாழ்ந்தோர் தழைகளையும் பூக்களையும் கோத்து ஆடை அணிந்திருந்தனர்.

"தழையோர் கொய்குழை அரும்பிய குமரி ஞாழல்

பெரும் புலர் விடியலின் விரும்பிப் போத்தந்து

தழையும் தாளும் தந்தனை" (நற்:80)

"வெண் தலைப் புணரி ஆயமொடு ஆடி

மணிப் பூம் பைந்தழை தைஇ அணித்தகப்" (அகம்:20)

அணிகலன்கள்

பெண்களின் அணிவகைகளைப் பற்றி சிலப்பதிகாரமும் இலக்கியங்களும் கூறுகின்றன. தோள் வளையல், மாணிக்கமும், வைரமும் பதிக்கப்பட்ட சூடகம், நவமணிகளை, நேர்ச் சங்கிலி, பொன் ஞான் முதலியன பெண்கள் அணிந்திருந்தனர்.

"வேளாப்பார்ப்பின் வாள் அரம்துமித்து

வளைகளைத் தொழிந்த கொழுந்து" (அகம்:24:1-2)

குழந்தைகளுக்கும் அணிகலன்கள் அணிவித்து மகிழ்ந்திருப்பர்.

"உடுத்தவை கைவினைப் பொலிந்த காசு அமை பொலங் காழ்: மேல்

மைஇல் செந்துகிர்க் கோவை அவற்றின் மேல்

தைஇய..." (கலி.95)

பொன்னாற் செய்த வளைந்த ஆபரணங்கள் அணிந்த மகளிர் வானுற உயர்ந்த மாடங்களில் வாழ்ந்ததையும், அம்மகளிர் பல்வகை மணிகள் கோத்த வடங்களை அணிந்திருந்ததையும் கால்களில் பொன்னாற் செய்த பூண்களுடன் பொற்சிலம்பும் கைகளில் பொன் வளையல்களும் அணிந்திருந்ததையும், பந்தாடிய அப்பெண்கள் பொன்னாற் செய்த கழங்கு கொண்டு ஆடியதையும் பெரும்பாணாற்றுப்படை (327-335) கூறுகிறது.

".... கொடும் பூண் மகளிர்

கொன்றை மென் சினை பனிதவழ் பவை போற்"

வயலில் களை பறிக்கும் பெண்கள் குவளை, ஆம்பல் முதலியவற்றின தண்டுகளைக் கொண்டு வளையல் செய்து தன் கைகளில் அணிந்து அழகு பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

"கழனி ஆம்பல் வள்ளி தொடிக்கை மகளிர்" (புறம்:352)

ஒப்பனைகள்

தலைக்கோலம் செய்வது ஒரு தனிக்கலை. அது சங்ககால மக்களின் கைவந்த கலை. சூழல், அளகம், கொண்டை, பனிச்சை, துஞ்சை என்ற ஐந்து வகைப்பட்ட கூந்தல் ஒப்பனை செய்து கொண்டனர் (புறம்:147) அழகு செய்யப்பட்ட கூந்தலில் பல வகைப்பட்ட மலர்களை அணிந்து கொண்டனர். நூறு வகைப்பட்ட பூக்கள் சூட்டி கொண்டனராம்.(குறி:61-67)

"நெய் இடை நீவி மணிஒளி விட்டன்ன

ஐவகை பாராட்டினாய்: மற்று, அம் கூந்தல்

செய்வினை பாராட்டினையே?" (கலி.22)

"தாமரைக் கண்ணியை, தண் நறுஞ் சாந்தினை

நேர் இதழ்க் கோதையாள் செய்குறி நீ வரின்" (கலி.52)

ஆடவரும் தலைமயிர் வளர்ந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. அதனைச் சுருட்டி பின்புறம் முடிவர். அதற்குக் குடுமி என்று பெயர். ஆண்களும் தலை முடிக்கு பூச்சூட்டிக் கொண்டனர். முக்காடு இட்டனர் (அகம்:195)

"கோடல் நீடிதழ்க் கண்ணி நீரலைக் கலாவ

மேய்க் கொள் பெரும் பனி நலியப் பலருடன்

கைக் கொள் கொள்ளியர் கவுள் புடையூட நடுங்க நெடுநல்"

உணவுமுறை

உணவுப்பொருள்களை பச்சையாக உண்ணாமல் நல்ல முறையில் பக்குவம் செய்து சுவையேற்றி உண்டு மகிழ்ந்தனர். நெருப்பு மூட்டுவதற்கு ஒலிகோள் பயன்படுத்தினர் (புறம்.64) உணவுப் பொருட்களை "குழிசி" என்னும் பானையில் சமைத்தனர். (புறம்.168)

மலை அடிவாரத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் தினைச் சோறு சமைத்து நெய்யில் இறைச்சியை வேகவைத்து இரண்டையும் உண்டனர். பலாக் கொட்டை, மா, புளி, நீர், மோர் ஆகியவற்றைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட குழம்பை மூங்கிலரிசியால் சமைக்கப்பட்ட சோற்றுடன் கலந்து உண்டார்கள். அரிசி உணவு அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அரிசியை உரலிலிட்டு அதனை வெளுக்கத் தீட்டுவர். (சிறுபாண்:193-94) பழஞ்சோற்றையும் விரும்பி உண்டனர். (புறம்:399) அரிசி கொள்ளு, பயத்தம் பருப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டு கஞ்சி காய்ச்சிக் குடிப்பர். (அகம்-31) சோற்றுடன் காய்கறிகளை சேர்த்து சாப்பிட்டனர். புளி இன்றி குழம்பு செய்யவில்லை. களாப்பழப்புளி, துடரிப்புளி, நாவற்பழப்புளி ஆகியவை புளி வகைகள், மிளகும், உப்பும், புளியும் உணவில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். காய்கறிகளைப் பொறித்தும் சாப்பிட்டனர். (பெரும்பாண்.305-310)

ஊன் உணவு உண்டதற்கு சான்றுகள் உண்டு. ஆட்டின் இறைச்சியை அதிகம் விரும்பினர். வெள்ளாடு, செம்மரியாடு, கோழி, மான், முயல், மீன், ஆமை, நண்டு, காடை, உடும்பு ஆகியவற்றை விரும்பி உண்டனர்.

மணப்பொருள்கள்

மலர்கள், காய்கள், மரக்கட்டைகள், விலங்குகளிலிருந்து பெறப்பட்ட பொருள்களை மணப் பொருளாக பயன்படுத்தினர். நவமணிகள், பொன், சந்தனம், கற்பூரம் முதலியவற்றை பனிநீரிலும் நனைய வைத்து இடித்து சுண்ணம் தயாரித்துள்ளனர். (மதுரை-399) கஸ்தூரி, சந்தனம் போன்றவற்றை அரைத்து பூசியதும் உண்டு. தாங்கள் அணிவதற்காக பெற்ற கலிங்கங்களுக்கு (ஆடை) அகிற்புகை ஊட்டியதுண்டு. (மதுரை:552-554)

விருந்தோம்பல்

விருந்தோம்பல் பண்பு தம் வாழ்வின் பயனாகக் கருதி போற்றிய பெருமை தமிழர் ஒருவருக்கே உண்டு.

"இந்திரர் அமிழ்தம் இயைவ தாயினும்

இனிதெனத் தமியர் உண்டலும் இலரே"

என (புறம்:182) கூறுவது அவர்கள் பண்பை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. விருந்து புறத்திருக்க தான் மட்டும் உண்ணாததை சான்ற தமிழர். ஈட்டிய பொருளை எல்லோருக்கும் கொடுத்து மகிழும் உயர் பண்பினை உடையவர்.

"அல்லில் ஆயினும் விருந்துவரின் உவக்கும்

முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியல் குறுமகள்"

என நற்றிணை (142) மகளிரின் மாசற்ற மனத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது.

நட்பு

நட்பின் சிறப்பினைப் பற்றிய பல அரிய செய்திகள் உள்ளன. நண்பன் நஞ்சைக் கொடுத்தாலும், நட்பின் உயர்வைப் போற்றி நஞ்சும் உண்பராம் சங்ககால நனி நாகரிகர். கிடைத்தற்கரிய நெல்லிக்கனியை ஔவைக்கு அளித்தான் அதிகமான். புலமை வளரவும், தமிழர் பண்பு மேம்படவும் செய்தனர்.

கல்வி

சங்ககால மகளிர் இயல், இசை, கூத்து என்னும் தமிழின் முத்துறையிலும் நல்ல தேர்ச்சி பெற்று விளங்கினர். நல்லிசைப் புலமை மெல்லியலாளர் பலர் அந்நாளில் திகழ்ந்தனர். ஆடவர்க்குரிய கல்வி வேறு. மகளிர்க்கு வேண்டிய கல்வி வேறு. போர், தூது, காவல், பொருளீட்டல் முதலிய துறைகளில் ஆண்மக்கள் ஈடுப்பட்டதனால் அதற்குரிய துறைக்

கல்வியினை ஆண் மக்கள் கற்றனர். மகளிர் தம் குடும்பப் பாங்கிற்கு துணை செய்யும் கல்வியினைக் கற்றனர். கல்வியில் சிறந்த மகனையே தாயும் விரும்பினாள். மகளிர் கற்ற கல்வி அவர் தம் உடலுறுப்புகளுக்கு பயிற்சி தருவதாகவும் திருமணத்திற்குப் பிறகு இல்லற வாழ்வில் ஈடுபடுவதற்கு துணை செய்கிறது. மகளிர் இசைக் கலையில் சிறந்து விளங்கினர்.

வீரப்பண்பு

வீரம் நிறைந்த ஆடவரையே இளமகளிர் விரும்பினர். மறக்குடி மகளிரின் வீரத் திறனை. 'முதின் முல்லை' என்று புறப்பொருள் கூறுகிறது. மறக்குடி மகளிரை 'முதின் மகளிர்' விளங்கினர். மறக்குடியில் பிறந்த பெண்ணொருத்தி. முதல் நாட் போரில் தன் தமையனும், மறுநாட் போரில் தன் கணவனும் மடிந்த நிலையிலும், தன் குடிக்கு ஒருவனாய் எஞ்சி நிற்கும் தன் இளம் பருவத்து மகனை அழைத்து அவன் கையில் வேலினைக் கொடுத்து, வெள்ளுடை அணிவித்து தலைமுடியினை எண்ணெயிட்டு வாரி முடிந்து செருமுகம் நோக்கிச் செல்க என விருந்ததாகப் புறப்பாடல் ஒன்று கூறும்.

"கெடுக சிந்தை கடிதிவள் துணிவே
மூதின் மகளி ராதல் தகுமே
மேனாள் உற்ற செருவிற்கிவள் தன்னை
யானை யெறிந்து களத்தொழிந் தனனே
நெருநல் உற்ற செருவிற் கிவள் கொழுநன்
பெருநிரை விலங்கி யாண்டுப்பட்டனனே
இன்றும் செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி
வேல்கைக் கொடுத்து... யெண்ணெய் நீவி
ஒருமகன் அல்லது இல்லோள்
செருமுக நோக்கிச் செல்கென விடுமே" (புறமே:279)

முடிவுரை

சங்க கால மக்களின் வாழ்வியலைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. சங்க கால மக்கள் வாழ்வில் தினமும் பயன்படுத்திய ஆடைகள், அணிகலன்கள், செய்து கொள்ளும் ஒப்பனை முறைகள், உடல் ஆரோக்கியத்திற்கு அவர்கள் பயன்படுத்திய உணவு முறைகள், விருந்தோம்பல், கல்வி, நட்பின் சிறப்பு, வீரச்சிறப்பு இவற்றை நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. நாமும் இன்றைய நம் வாழ்வில் இவற்றை கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தால் இயற்கையோடு இயைந்த பராம்பரிய நோயற்ற வீரமான வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ளலாம்.